

سرودی مثل گل

نیکی میرزائی

niki.mirzaei@hotmail.com

یادم کن یادم کن
آنگاه که به باغ می نگری

و

آمدن پائیز زرد
غم کوچ بهار و تابستان را
در چشمانت به سفر می برد
آنگاه که پرندگان جفت پا
در بلندای آسمان نیلی پر می کشند

و

خیابان ذهن ترا
در سکوت رها می کنند
بر ستونی در ایوان خانه تکیه کن

یادم کن یادم کن

و

بلند فریاد بکش
یادت لحظه ای رهایم نکرده است

من هنوز هم

در پشت دیوار بلند فاصله ها

چشم به راهم که شاید

صدای تو

در این باغ بیچد

و بگوئی

عشق پروازی بی محاباست

هم پروازم شو

تا روز را از شب جدا کنیم

و علف های سپیده دم را

سبز تر از همیشه

کنار گل‌های فیروزه ای باغچه بکاریم

تا زمستان پریده رنگ

با گرمای نفس عشق
باران مهریبارد
و کوچه های دل لبریز از ضرب آهنگ آفتاب
سرود زیبایی سردهد.